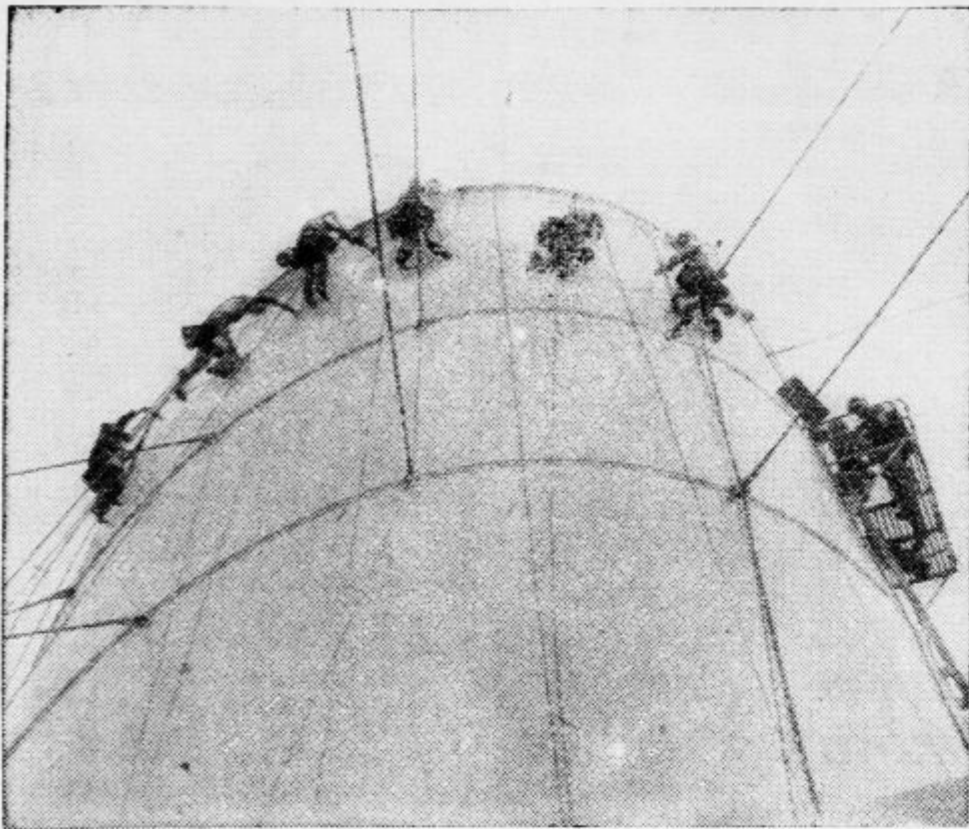

Danes se bosta vkrcala

Angleški kralj in kraljica se po šesttedenski odsotnosti iz Anglije danes vkrcata na ladjo »Empress of Britain«, ki ju odpelje iz Amerike proti domovini. Ladjo so za to potovanje nanovo preplekali

Angleško slovo od Amerike

Deževno vreme — Klobasice na krožnikih iz lepenke Roosevelt šofira — Angleška suverena je videlo šest milijonov Američanov

Zasebni obisk angleške kraljeve dvojice na gradiču prezidenta Roosevelta v Hyde Parku, je bil zaključen v nedeljo. Zadnji dan obiska je bil v znamenju dežja in ploha. Od časa do časa je bilo z neba, kakor bi se odprle vse zatvornice. Kljub temu je stalo ob cestah na tisoče ljudi, ki so hoteli celo pod dežniki videti angleškega kralja in kraljico.

Ameriški listi poudarjajo, da sta kralj in kraljica pri tem obisku s svojim vedenjem dokazala, kako resnično sta zasidrana v demokraciji. Jedla sta, kakor ostali gostje »hot dogs« (vroče psičke), kakor imenujejo Američani tople klobasice, katere so jima servirali na krožnikih iz lepenke. Na koncu sta stisnila vsakemu služabniku posebej roko. V Ameriki je to napravilo silen vtis.

Iz grašč sta se kralj in kraljica odpeljala na postajo z avtomobilom, ki ga je šofiral sam Roosevelt. Na postaji je bilo slovo nadvse pristrčno. Rooseveltova soproga in 85-letna mati prezidenta sta dolgo mahali z robc, ko se je vlak pomikal s postaje, množica pa je prepevala angleške in škotske pesmi. Kralj Jurij je poklonil prezidentu Rooseveltu v spomin zlat črninik, oba s kraljico pa sta mu podarila sliko s podpisom in srebrnih okvirjih. Roosevelt se jima je za to pozornost oddolžil s svojo sliko, enako tudi njegova soproga.

Na meji Zedinjenih držav in Kanade so ameriški policijski uradniki zapustili vlak in tedaj je vsakdo izmed teh spremljevalcev prejel od angleškega kralja spominsko darilce. Po sodbi ameriških listov je videlo angleška suverena v Zedinjenih državah kakšnih šest milijonov ljudi.

Trikrat je „umrl“

Dvakrat navidezno, tretjič zares

Kakor poročajo iz Osla, je umrl v Myrdalu dr. Magnus, eden najbolj znanih norveških zdravnikov. Umrl je za kapjo, baš ko je pregledoval nekega bolnika. Ko so ga pripeljali v bolnišnico, so morali njegovi tovariši že v tretjič ugotoviti njegovo smrt. Dr. Magnus je bil namreč že dvakrat prej »umrl«.

Ko mu je bilo 26 let in je bil pravkar opravil svoj doktorski izpit, so ga našli na stolu brez življenjskega znaka. Izkušen zdravnik, ki ga je preiskal, je izjavil,

da je umrl za srčno kapjo. Toda dvanaest ur pozneje, baš ko so ga hoteli položiti v krsto, se je mladi mož zbudil v življenje in je gledal zelo začudeno, med tem ko so vsi ljudje okrog njega v grozi bežali.

Kmalu potem je spet navidezno umrl in zbudil se je prav v trenutku, ko so ga hoteli pokopati. Sedaj so bili zavoljo teh dveh primerov seveda previdnejši, počakali so s pogrebom 36 ur. Toda dr. Magnus se v tretjič na žalost ni več zbudil. Ko so se pokazali očitni znaki razkroja, so ga pokopali.

Menih vrača ukradeno blago

Spovedna tajna patra Cecilija

V Milanu je bilo pred dnevi vlomljeno v stanovanje nekega inovitega industrijca. Vlomilci so odnesli bogat plen, posebno v podobni draguljev.

Medtem ko je policija še raziskovala vlom, je pozvonil pri vratih okradenega industrijca menih pater Cecilij. Zelen je govoril z gospodarjem. Industrijec je sprejel kapucina, ki je povedal, da prihaja v zaupni misiji. Prinaša mu zavojček, v katerem se nahajajo predmeti, ki so bili pri vladu ukradeni industrijci soprogi...

Industrijec je odprl zavojček in našel v njem vse razen prstana, ki je bil vreden 18 tisoč lir. Na vprašanje, kako je prišel do zavojčka, je pater Cecilij dejal, da je to spovedna tajna, katere ne sme izdati, ker mu je bil zavojček izročen v spovednici od osebe, ki je sploh ne pozna.

Kapucina so odpeljali na policijski komisariat, kjer pa je pater vztrajal pri svojih prvotnih navedbah. Pri nadaljni preiskavi je prišlo na dan, da so vlomilci poslati okradenemu industrijcu zavojček na-

zaj zaradi tega, ker je policija prejela neko nedolžno osebo ter jo osumila vloma. Kako se bo afera razvila dalje, ni mogoče slutiti.

Mrtvec rešil živega

John Perillo, nameščeneec velikega hotela v New Yorku, je ušel sigurni smrti le po zaslugi nekega mrtvega. Zgodaj zjutraj je bil v najvišjem nadstropju hotela odprl vrata v rov dvigala, da bi osnažil kljuko. Nenadno mu je spodrsnilo in je strmoglavil v globino. Padel pa ni na betonska tla, temveč na nekaj mehkega.

Ko je začel olajšano in prestrašeno obenem tipati okrog sebe, je odkril, da je priletel na mrtvega. Bilo je truplo nekega drugega hotelskega službenca, ki je bil po vsej priliki ponoči padel v rov in se ubil. Tako je mrtvi tovariš rešil živega. John je odnesel samo nekaj strahu in neznatnih prask.

Po stopnicah na Kapitol

Kralj Jurij VI. in kraljica Elizabeta stopata na washingtonski Kapitol, kjer sta bila slavnostno sprejeta od poslancev in senatorjev obeh ameriških zbornic

Ameriški senat moli

O priliki obiska angleške kraljevske dvojice je ameriški senat, kakor poročajo iz Washingtona, molil posebno molitev. Molitev se je glasila:

»Zahvaljujemo se nebeskemu Gospodu za ideale vladanja, svobode in pravičnosti, ki smo jih podedovali predvsem od moterne dežele, ki ji Amerika danes v ljubezni odračunava tribut hvaležnosti in spoštovanja s tem, da pozdravlja s toplim srcem britskega vladarja in milostivo kraljico.« Molitev prosi nato nebo, naj bi podelilo svoj blagoslov kraljevski dvojici in njenim narodom »ki zrejo v duhu najtesnejšega prijateljstva in najpristrčnejšega zaupanja v Boga v probleme prihodnjega dne«.

»Zlati dnevi«

ameriškega tiska

Angleški obisk v Zedinjenih državah je trajal samo štiri dni, a ti dnevi so bili pravcati »zlati dnevi« ameriškega tiska, ki je pokazal, da pomeni ta dogodek za Ameriko eden najvažnejših datumov v njeni povestnici. To odseva tudi iz obsega ameriških listov.

»New York Times« je opisal obisk angleških suverenov na 70 straneh in je dodal poročilo nešteto slik. Zabeležil je takorekoč vsak korak kralja Jurija in kraljice Elizabete, vsako njuno gesto, da bo bodoči zgodovinar lahko dobil natančen vpogled v vse, kar se je dogajalo za njuna bivanja v Zedinjenih državah.

Protektor Češke in Moravske

Baron von Neurath je izdal zaradi umora nemškega policijskega narednika v Kladnu izredno ostre ukrepe proti češkemu prebivalstvu — Posebno težko je ljudi zadela visoka kontribucija

Ne kupujte mačka v vreči!
Ne pijte kisle vode, ne da bi pazili, katero pijete!

Vaše zdravje je toliko vredno — da zahtevate

Radensko

tisto z rdečimi srci,
našo najboljšo mineralno vodo,
izrecno
v originalnih steklenicah!

Drama za samostanskimi zidovi

V kleti samostana Raelula v Bukovini so odkrili napol strohnelo truplo nune Ane Sosudaric, ki je bila po zdravniški ugotovitvi zadavljena. Umorjenko so pogrešali približno mesec dni, preiskavo pa so uvedli šele na zahtevo 90-letnega očeta umorjenke. V samostanu so se vršile v zadnjem času tatvine, zato sumijo, da je smrt nune v zvezi s temi dogodki.

Reševanje v polarnem ledu

Grof Micard in dr. Knutsen na poti med ljudi

Francoski polarni raziskovalec grof Micard je lani v družbi norveškega staroslovca Williija Knutsena odrinil na raziskovalno potovanje v predele severnega Grönlanda. Ekspedicija je šela dvanaest mož in njena naloga je bila proučevati vremenske razmere v teh krajih. Vso zimo je bila odprava na delu in je tudi dosegla zaželjene uspehe. Z njeno pomočjo se je vremenski zemljevid Evrope srečno izpopolnjeval od tedna do tedna. Ekspedicijsko taborišče pa je bilo daleč na severu, na 77 stopnjah 22 minut severne širine.

Stari raziskovalec grof Micard, ki je že šestdeset let star, pa ni mogel kljubovati nadlogam, ki jih takšna stvar zahteva od udeleženca takšne odprave. Dolga polarna noč s 50 stopinjami mraza je grofa zelo oslabil. Več mesecev je moral preživeti na ležišču. Zdravila, s katerimi je razpolagala lekarna odprave, niso zadostovala za grofove tegobe. Micardovo stanje se je slabšalo od dneva do dneva. Slednjič so morali prositi za zdravniško pomoč.

Dr. Høygard v Oslu, specialist za bolezni v polarnih deželah, katerega so prosili za nasvete po radiu, je izjavil, da ne more postaviti diagnoze na takšno daljavo. Svetoval je zaradi tega, naj vodstvo ekspedicije skrbi za to, da pride grof čimprej v območje civilizacije, kjer mu bo mogoče nuditi pomoč. To je bilo lahko rečeno, a težko izvedljivo. Raziskovalca, ki

je bil na smrt bolan, bi morali prepeljati v bolnišnico. V ta namen bi bil moral grof prepotovati več sto kilometrov po ledu in snegu. To pa ni bilo mogoče, ker je grofovo zdravje že preveč zrahljano.

Treba se je torej bilo ozreti po kakšnem novem načinu prevoza in prenosa. Tega so našli. Poslali so po raziskovalca letalo, ki je moralo vzpostaviti najkrajšo zvezo z ladjo na grönlandski obali. Za letalo je bila ta naloga izredno težavna, kajti ekspedicija je taborila v silno razčlenjenih čreh, kjer nikakor ni mogoče pristati.

Norvežani so zato rešili tako uredili, da so poslali po grofa Micarda in njegovega tovariša dr. Knutsena eno svojih najboljših polarnih ladij »Vetselari«. Potem je iz Osla odletel hidroplan do Alesunda. Ugotovili so taborišče Micardove odprave in se mu potem približali, kolikor se je dalo. Kmalu potem, ko je ladja prodrla do otoka Shannona, je bil cilj dosežen. Letalo je imelo do taborišča grofove ekspedicije samo še 25 km.

Hidroplan, ki je bil opremljen s smučmi za pristajanje, se je apustil na ledeno pokrajino, naložil je grofa in dr. Knutsena ter ju je nesel do ladje. Grof in njegov najboljši sodružnik sta bila zdaj rešena vseh nevarnosti. V pristanišču so ju vkricali na ladjo »Vetselari«, ki ju bo v kratkem pripeljala med ljudi.

Na njujorški razstavi

Angleški kralj se vpisuje v zlato knjigo na njujorškem razstavišču

Njujorška razstava

Zanimive številke — Gostinski obrati za dnevno prehrano četrta milijona ljudi — Šest zasilnih bolnišnic na razstavišču

Njujorška svetovna razstava je trikrat tako velika kakor pacifiška razstava, ki se vrši istočasno v San Franciscu. Za njene priprave so potrošili 155.000.000 dolarjev, in sicer je 55 milijonov prispevala razstavna korporacija, 35 milijonov so dale razstavljajoče tvrdke, 25 milijonov države, ki se udeležujejo razstave, 20 milijonov mesto New York, 10 milijonov koncesionarji, 6,5 milijona država New York, 5 milijonov ostale države Zedinjenih držav in 3,5 milijona washingtonska vlada.

Prispevek newyorškega mesta so uporabili za to, da so močvirno in smetiščno ozemlje Flushinga spremenili v park. Ta park ostane mestu tudi po razstavi. Vsa razstavna površina znaša 5 štirjaških kilometrov, postajališča za avtomobile zavzemajo skoraj pol štirjaškega kilometra. V času največjega dela je bilo na razstavišču zaposlenih 25.000 delavcev. Iz povprečne daljave 100 km so presadili na razstavišče 10.000 do 20 m visokih dreves.

Katranizirane in asfaltirane ceste, trgi in poti bi zavzemali dolžino nad 100 km, če bi jih spremenili v dvojno deželno cesto. Gostinski obrati na razstavnem prostoru so sposobni istočasno prehraniti 43.000 ljudi, v enem dnevu pa četrta milijona. Od investirane glavnice so »naložili« 12 milijonov dolarjev samo v zemljo, to se pravi v 20 km plinskih vodov in 25 km električnih vodov.

Da bi utrdili prejšnja močvirna tla, so v zemljo zabili nič manj nego 1202 km kolov, 200 ton barve so porabili za prepleskanje poslopij. Slike na pretno, ki jih je videti na razstavi, zavzemajo površino nad 600.000 štirjaških metrov, reliefi pa kakšnih 400.000 štirjaških metrov.

Osebe razstave šteje v času največjega prometa 50.000 duš, pristeti pa je treba še 800 policistov in 880 vojakov za vzdrževanje reda. Na razstavišču je šest zasilnih bolnišnic s 30 do 40 zdravnikov in 60 do 80 bolniških strežnic. Ta sanitetna služba je urejena pred vsem za poškodbe na nogah in za izžrpane ljudi, pripravljena pa je tudi za porode, ki jih pričakujejo v teku poletja 12 do 18.

Skozi enajst vhodov gre v eni uri lahko 160.000 oseb. Na zabavišču, ki pa še ni popolnoma urejeno, se lahko zabava istočasno četrta milijona ljudi. Amfiteater ima prostora za 10.000, koncertna dvorana pa za 2400 oseb. Trilon v arhitektonskem centralnem motivu, je visok 233 m, zastavni drog za »palačo miru« pa 83 m. Stolpi vladnega paviljona se dvigajo v višino 50 m, isto tako visoko gredo vodni curki »jezera narodov«.

Postani in ostani član
Vodnikove družbe!

Gledališče je zletelo v zrak

Gledališče v Madridu je bilo še izza časa državljanske vojne polno municije. Po ne previdnosti je v njem zadnje dni nastala eksplozija, ki je porušila poslopje do tal

Prvo potniško letalo med Ameriko in Evropo

Družba Panamerican Airway, ki je nedavno uvedla reden poštni promet z letali preko Atlantskega oceana, bo poslala 23. junija prvo potniško letalo iz Amerike v Evropo. Hidroplan Clipper bo pristal na Irskem.

A NEKDOTA

Angleški kralj Karel I. je bil velik ženskar in je kot tak ujel na svoje limanice nevesto nekega angleškega meščana. Zgodilo pa se je, da je meščan, ki mu je kralj na ta način odtujil izvoljenko, prišel na neki sestanek med kraljem in bivšo nevesto. Premeril je oba od vrha do tal in rekel samo eno besedo: »Remember!«

Napočila je doba Cromwella in revolucije. Karel je bil obsojen na smrt. Angleži pa se niso mogli zediniti, kdo naj prevzame vlogo krvnika. Slednjič se je za ta posel ponudil mož iz množice, ki je imel krinko na obrazu. Ko je stopil na morišče k obsojencu, je za trenutek snel masko z obraza in izgovoril strašno besedo: »Remember!« (Domisli se).

Kralj je prebledel. Spoznal je v krvniku zaročenca, ki mu je ukradel nevesto. In krvnik mu je hladnokrvno odsekal glavo...

VSAK DAN ENA

»To bo izborna avtomobilska cesta. Porabil sem zanjo recept moje žene za biskvit...«

(Everybody's weekly)

